

UNIREA POPORULUI

A BONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
în străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Ioan Creangă

O sută de ani dela nașterea celui mai mare povestitor român

S'au împlinit Luni, în 1 Martie. Acest, cel mai mare și cel mai sfânt povestitor al neamului nostru, s'a născut în satul Humulești, în ținutul Neamțului din Moldova care ne-a mai dat pe scriitorii Nicolae Gane, Mihail Sadoveanu și alții. Părinții lui au fost răzeși, așadar țărani liberi, proprietari de pământ și nu iobagi. Tatăl său se numea Ștetan a lui Petrea Ciobotariu și mamă-sa Smaranda era născută Creangă, din Pipirig.

Până la 11 ani Ioan nu învăța-se încă a citi și scrie. Abia în anul 1848 este dat la învățătură în seama dascălului Vasile a Vasilcăi și mai târziu a dascălului Iordache. Se vede însă că treaba nu mergea bine, nu din pricina lui Ion ci a dascălilor săi, de aceea moșul său, David Creangă, îl duce la școala lui Alecu Balș din Broșteni, jud. Suceava, unde însă o păfește și mai rău, căci se umple de râie dela caprele gazdei, iar Ionică fuge acasă. În vara anului 1852 învață psaltirea (cântările bisericesti) la biserică Adormirea din Târgul Neamțului și apoi preoția.

Mai târziu se înscrie la Școala Normală „Vasile Lupu” și în baza certificatului primit este numit institutor la o școală din Iași, de care încă se lasă, scos de politică. Atunci se apucă de negustorie, pe urmă-l aflăm profesor la o școală particulară, dar nu peste mult iară ajunge institutor. Moare în vârstă de abia 52 ani, la 1889, deplâns de un neam întreg.

Copilăria sa o descrie atât de hazliu și de minunat în „Amintiri din copilărie”, încât nu s'a mai scris și poate nici nu se va mai scrie vreodată o carte mai minunată decât aceasta. A și fost tradusă în aproape toate limbile lumii.

Dar basmele lui Creangă cine nu le cunoaște? „Harap Alb”, cu vestitul Ochilă care vedea și în măruntaiele pământului; cu Setilă care bea apă dela 24 de iazuri și o gărlă, și strigă că se usucă de sete; cu Flămânzilă care mănâncă brazdele de pe urma a 24 pluguri și strigă că crepă de foame. Cine n'a auzit de Soacra cu trei nurori, Capra cu trei iezi ori de Dănilă Prepeleac cu Păcală cel vestit? Dar Punguța cu doi bani cine să n'o fi citit? Și apoi pe Moș Nichifor Coțcarul și pe Ivan Turbincă?

Și toate aceste basme sau povești sunt scrise într-o limbă românească atât de frumoasă, atât de bogată, de poporană, de puternică, de vie și de atrăgătoare, încât le-ai tot citi, ziua și noaptea.

Acuma, când se împlinesc 100 de ani dela nașterea lui, îi închinăm și noi aceste câteva șire drept slavire că a ridicat la atâta vază limba și frumusețile vieții noastre dela țară!

Sâmbetele morților

Sâmbătă în 6 Martie biserica răsăriteană face pomenirea tuturor dreptcredincioșilor creștini, părinți și frați ai noștri, celor din veac adormiți.

Acelaș lucru îl fac de altfel credincioșii noștri în toate sâmbetele Postului Mare, ducând parăstase la biserică și colive și pomișori încărcăți cu toate bunătățile, pentru sufletele morților. Sinodul arhidiecezan din 1927 poruncește ca ziua morților în biserica noastră să se țină în sâmbăta lui Lazar, când preoții sunt obligați să iasă în procesiune în oimire și să facă slujba parăstasului. Mai avem apoi o a treia sâmbăta a morților, în sâmbăta Rusaliilor, când biserica noastră rostește aceleași minunate canoane, condace, tropare, stihovane și măriri pentru cei din veac adormiți părinți și frați ai noștri.

Biserica este, fără îndoială, cea mai bună mamă a noastră. Căci ea ne întâmpină, îndatăce ne-am născut, și ne deschide, prin sf. botez, porțile cele atât de multă vreme ferecate ale raiului; când ne vede în desnadejdea robiei păcatului, ne trimite a doua scăpare, care este sf. taină a pocăinței; pentru a ne încuraja în lupta ce avem de purtat împotriva diavolului, ne întărește prin sf. mir; când ne vede istoviți de foamea și setea spirituală, ne hrănește cu sf. trup și ne potolește setea prin sf. sângele Mântuitorului nostru; văzându-ne în fericirea dragoatei pământene, vine și ne binecuvântă legătura cea mai sfântă ce este între soț și soție, prin sf. taină a căsătoriei; zarindu-ne în val-vârtejul acestei lumi atât de ticăloase și de păcătoase, ne dă îndrumători și ne îmbie scăpare prin sfintele taine, pe cari însă numai preoții ni-le pot da, iar această putere le-o dă lor prin sf. taină a preoției; iar când ne vede zăcând în patul suferinței, al durerilor și boalelor trupesti, vine și ne mângâie, ca o maică bună ce ne este, prin sf. taină a ungerii de pe urmă.

S'ar putea deci ca această maică atât de milostivă să ne nărăsească, după atâtea ajutoare pe cari ni-le îmbie în viață, când avem mai mare nevoie de ajutorul ei, adevă după moarte?

Nu, nici decât. De aceea a poruncit sf. biserică răsăriteană, ca în sâmbăta dinainte de duminica lăsatului sec de

carne, în toate sâmbetele Postului Mare și în sâmbăta Rusaliilor, să se facă pomenirea morților, iară, ca oamenii să nu treacă atât de ușor peste această mare și atât de însemnată zi, a poruncit ca în duminica lăsatului sec de carne să se mai citească și evanghelia judecății din urmă, ca astfel noi cei vii, îngrozindu-ne de ceea ce ne așteaptă în lumea cealaltă, să ne aducem cu atât mai ales aminte de sufletele morților.

Nu se poate o mai mângâitoare învățatură a bisericii decât aceea care ne asigură că între noi cei vii, cari suntem *biserica luptătoare*, între cei adormiți în Domnul cari se află în locul curățitor și cari se numesc *biserica suferitoare*, și între cei ajunși în raiu, cari se numesc *biserica triumfătoare*, — fiind că ei au ajuns deja la biruință, iară biruința se sărbătorește pe vremuri prin triumf (cinste ce se dedea, la Romani, generalilor biruitori și care consta în a le face o intrare pompoasă la Roma) — există o foarte strânsă legătură, ajutorându-se unii pe alții prin rugăciuni și fapte bune:

Cei din raiu se roagă pentru cei din purgator și pentru noi cei de pe pământ, ca pe cei din purgator să-i vadă cât mai curând scăpați de munciile cele vremelnice, iar pe noi cât mai pocăiți înainte de moarte. Noi, cei de pe pământ, ne rugăm pentru cei din purgator, dăm milostenie pentru ei și-i rugăm pe preoți să slujească pentru ei cât mai multe sfinte liturghii, ca să scape cât mai curând de acolo. Iară cei din purgator, eliberați odată prin ajutorul nostru, cât ne vor fi de mulțumitori și de recunoscători, și cum se vor întrepune, la vremea sa, pentru noi!

Se poate oare o mai mângâitoare și mai liniștitoare învățatură sau dogmă a bisericii noastre decât aceasta, care se numește *comuniunea sau legătura sfinților*?

Ne doare inima că frații noștri ortodocși — în urma vitregiei vremurilor, ascultând glasul grecilor, cari nici când nu ne-au fost prieteni și despre cari strămoșii noștri Romanii spuneau că cinstea și omenia lor nu este omenie și că se tem de ei chiar și când le aduc daruri — zic ne doare inima că ei această învățatură au șters-o dintre dogmele bisericii lor. Ne bucurăm în schimb

foarte mult, când vedem că și poporul resp. credincioșii ortodocși o țin și o mărturisesc prin faptele lor, pentru că și ei slujesc părstase și dau milostenie pentru sufletele morților și încă, mi-se pare, în Vechiul Regat, chiar mai des decât noi. Cu toate că conducătorii de pe vremuri ai fraților noștri ortodocși, au șters dogma că există purgatorul, credincioșii lor, ca și ai noștri, dovedesc cu fapta că există, altfel n'ar jertfi pentru cei morți, fiindcă pe cei din iad nici așa nu-i mai pot scoate de acolo, ori cât s'ar ruga pentru ei, iar celor din raiu n'are înțeles să le ajute, fiind aceia sfinți.

În aceste sâmbete ale morților cuvine-se ca toți creștinii, începând cu copiii și sfârșind cu bătrânii, să facă rugăciuni cât mai cucernice pentru morții cei mai de aproape ai lor și, peste tot, pentru sufletele cari sufer în purgator. Cuvine-se ca să facem în această sâmbătă și în toate sâmbetele Postului Mare milostenie, să coacem părstase, să facem colivie, să înocăim pomișori și să-l rugăm pe preotul ca să pună și pentru morții noștri câte o părțioică la sf. liturghie.

Cel mai bun lucru însă este, dacă în aceste sâmbete ne spovedim și ne cuminecăm, iară sf. jertfă a liturghiei, adică sfântul trup uois și sf. sânge vărsat pentru noi al Mântuitorului, le oferim pentru sufletele morților noștri.

Și aici ne vine într'ajutor biserica noastră și prin învățătura minunată despre indulgențe ne dă prilej să câștigăm pe seama scumpilor noștri iertarea pedepselor celor vremelnice. Sunt adecă anumite rugăciuni — legate de indulgențe plene, de 300 sau de 100 zile — pe cari rostindu-le cu sufletele curățite de păcate, ni-se iartă pedepsele

vremelnice, fie nouă, fie sufletelor din purgator.

Să nu părăsim deci minunatul obicei al purtării prescurilor în sâmbetele morților! Dimpotrivă să fim cât mai cucernici în acest timp al Postului Mare și, deodată cu prescurile, să dam milostenie, să postim, să ajunăm, să ne spovedim, să ne împărțăm și să câștigăm cât mai multe indulgențe pe seama morților noștri, rugându-ne și noi cu sf. maică biserica: »Ca o floare se vestezește și ca un vis se trece și se desleagă tot omul. Și tarăși, sunând trâmbița morții, ca dintr'un cutrămur, toți se vor scula, întru întâmpinarea ta, Hristoase Dumnezeule. Atuncia, Stăpâne, pe cei ce i-ai mutat dela noi, așază-i în lăcașurile sfinților tăi, odihnind sufletele robilor tăi, Hristoase«.

Iuliu Maior

Un nou fel de necredincioși. Se cheamă „închinătorii Dumnezeului viu“ și s'au iscat pentru cea dintâi dată la noi în București. Căpetenie îl au pe un preot ortodox răsoplit, numit Tudor Popescu. Ei zic, printre altele multe, că dacă vrei să fii fericit să te lapezi de credința ta în care te-ai născut, te-ai botezat și ai crescut, și să nu-ți mai dai zita în loc, ci să trăiești așa, fără să crezi în nimic, ca și dobitoacele. Numărul lor nu-i tocmai mare. E desjuns însă atâta câtu-i, ca să ne arate, că sufletele oamenilor de azi sunt atinse de o boală cu urmări foarte grele și că omenirea stă pe gadița unei prăpastii mari în haurile fără fund ale cărela un vântuleț cât de llin o va putea vântura cu mare ușurință. Boala e necredința, iar prăpastia fără fund e destrămarea vecinții noastre aci în lume și pedeapsa veclnică dincolo, în împărăția dreptilor. Mă mir cum de ne mai rabdă Dumnezeu.

Foia „UNIRII POPORULUI“

Văsălie Zgăbârliciu la circus

Era om de treabă Văsălie Zgăbârliciu din Mlaștine, și știa să povestească de-ți era mai mare dragul să-l ascuți. Mai mergeau ei și alți oameni din sat la oraș, dar nu vedeau atâta cât vedea Văsălie, căci pe când alții se sgâmboiau la câte o fereastră mare cât o poartă, unde vedea o păpușe care mișca din cap, sau un purcel de lână care ținea trocuța în labe și își tot pleca capul în ea fără a lua ceva, Văsălie numai înghetai pe unde umbla și ce vedea. Ba el de multe ori câștiga și mâncare și beutură de cinste, căci se întâlnea mai cu unul, mai cu altul, cu care fusese cătană la „honvezi“ în lăcașul la regimentul 23. Când venea apoi acasă, alți consăteni încă spuneau că au văzut mai una, mai alta pe la oraș; dar unde își puneau Văsălie gurița lui cea dulce, toată lumea îl asculta cu drag.

Intr'o zi plecase la târg la Blaj. Sunt câțiva ani de atunci. Îi murise o vacă în trifoi, căci „trăncălaul“ de fecior mai mare — cum îi zicea el băiatului de 12 ani, — adormise; iar vaca, ea vaca, nu știa ca domnia, că de anumite mâncări și ele pot muri, își făcuse coada solac, și șvâs în trifoiul vecinului. Trăncălaul de Văsălică băiatul, se vede că se seculase înainte de a-și fi sopt somnul — cum e vorba, — și încercă să-l coasă după ce a slobozit vasele din jug.

Acum ce erasă faci? Târguri pe aproape nu erau, dar era „mărturie“, sau târg de săptămână la Blaj, precum este în fiecare săptămână Joia. Și deși nu-i era orașul de târg Blajul, se hotărî totuși să încerce și acolo, da de va putea pune mâna pe vre-o „șterpătură“ de pe Secaș, ca să aibă cine îi mănca fânul ca să nu rămână ca sărăntocii cu fân de vândut primăvara.

Se nimerise ea atunci Joia să cadă tocmai pe ziua de 1 Octombrie. Pleacă el de seara, ca să fie în târg tocmai când se deschide, căci — zicea el, — târgul cel de dimineața e mai bun decât două de după amiază.

Se dă jos la Câmpul Libertății, căci numai până acolo îi suna biletul de tren, și mergând încet către oraș, iată că „sub Promenada“ vede un cort mare și rotund, iar jur împrejurul lui multime mare de copii, de credea că nici comedie să fie, nu alta. Își aducea el aminte că pe când era cătană în lăcașul, venise și acolo un „țircus“ de aștia, dar n'a avut cu ce merge să-l vadă, căci îi părea rău după cei 15 creștari. Ba mai auzise că acolo te prind și îți rup oasele dacă n'ai grije, iar dacă cumva le vor plăcea „vârșolacilor aceea“ de tine, te dus cu ei, și nici nu te mai lasă să mergi acasă, căci te ameteș și te îmbată de cap, până te faci ca unul din ei.

Se oprește Văsălie asupra rozorului și se uită ca un prost, slovenind ca un copil de școală slovele mari și întortochiate de deasupra ușii: „Circus sportiv, Margareta Muscel, Oameni zburători, acrobați excelenți, clowni, pantomime etc“... Se uită ca vițelul la poarta

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Deodată cu școala, încep cazurile copiilor

Atâta vreme cât sunt copiii acasă părinții și trăiesc sub supravegherea sunt cu adevărat fericiți. Indatăce încep la grădiniță și mai ales la școala încep gândurile și necazurile copiilor noi. Chiar de aceea să nu ne grăbim prea cu școala și, mai ales, să nu începem învăța a citi și scrie, înainte de a-i lăsa la școală. Părinții, cari nu țin seamă de aceasta, își fac copiii nervoși înainte vreme și pe urmă le pare foarte rău ceea ce au făcut, însă, de regulă, târziu.

Să nu ne fie ciudă, când copiii ștri se dezvoltă încet și, poate, mai târziu decât ai altora. Copiii așa numiți „minuși“ sunt de regulă bolnavi trupește ori sufletește și, mai ales, grozav de nervoși. Și, să nu credeți, că din astfel de copii se aleg cine știe ce. Nu, durere, Dimpotrivă, unii ca aceștia sunt între pe urmă, de cei mai puțin „geniali“, ei rămân, oboșiți, bolnavi și necăjiți vai de capul lor, cei din urmă.

Așadară să nu ne prea grăbim cu școala. Dacă este grădiniță de copii, înscriem, cel puțin acolo învățăm să cânte și vreo poezie, și mai târziu și a se juca și a-și petrece vremea bine. Mai este apoi ceva: copiii crescuți acasă acolo se mai pot îndrăgii iară părinții cari au făcut greșeli

cea nouă și nu pricepea ce înseamnă vreo a ceea, măcar de altcum multe pricepea. Pe când se chinuia să înțeleagă, îi trage cineva de umăr.

— Serbus Vasil!

Se întoarce și își recunoaște pe un camarad dela honvezi.

— Serbus Ioșca!

Ninseze puțin, deși era numai la 10 vrie, așa că pânza șandramei era acolo cu un strat ușor de zăpadă.

— Ai vint iarna cu țircus — ure Ioșca în limba românească pe care o știe — Să n'ai vint țircus, n'ai vint iarna.

— Așa se vede treaba pe la voi — Văsălie. Dar tu ce faci aici Ioșca?

— Io este șofer la unu domnule. Dar tu ce vede acolo?

— D'apoi mâne vreun să merg în și până mâne n'am ce face, și mă gândesc mă duc de seară la „țircus“ asta, că fost niciodată, și dacă aș mai găsi pe cineva cunoscut ca să vină cu mine, aș merge singur nu mă însumet.

— Io unche mere de seară, — ure Ioșca. — Merem mundoi și vedem, che și che tare frumos.

Văsălie nu mai putea de bucurie, sfârșit va merge și el la țircus, despre auzise atâtea minunății. Alături de Ioșca era frică să-l vor rupe „vârșolacii aceea“ se, și cu atât mai puțin să-l vor duce la școală ca să nu-și mai vadă nevasta și copiii.

Pe la ceasul nouă seara, Văsălie și Ioșca erau pe o bancă chiar sub strășina „paral

În educația (creșterea) copiilor, poate să-și dea seama de prostiile pe cari le-au făcut și să-și lase copiii conduși în viitor, de alții.

E foarte bine că școala începe la noi Români numai în anul al șaptelea de viață a copiilor noștri, când trupșorul lor s'a mai întărit nițel și astfel pot suporta mai ușor necazurile împreunate cu școala.

Și acum, vine ziua însemnată, când ne ducem mai întâiu copilul la școală. Imi aduc aminte, cât de mult m'am bucurat eu în ziua când m'a dus fie iertat tatăl meu mai întâiu la școală! Ce săream, ce mândru pășeam, mai ales că vedeam pe ceilalți copilași mergând încă tot la grădinița de copii. Ce domn mă simțeam pe lângă ei!

După câteva săptămâni însă, cine era supărat și drâmbolat când mergea la școală? Cine se bucura din tot sufletul de cea mai mică sărbătoare, și mai ales de vacanța culesului de vii, care dura pe atunci 2—3 zile, decât eu, cu toate că nu eram nici elev rău? nici slab? Pentru ce? Pentru că văzusem și mă convinsesem că nu-i tot aur ce scipeste. Școala e împreunată cu multe și mari necazuri, și copilul — mai ales care n'a învățat-o aceasta la casa părintească — acolo vede mai întâiu, ce înseamnă a te supune voinței altuia și a asculta de el, ori apoi a fi pedepsit.

Iar dacă ne-am trimis copilul la școală — și trebuie să-l trimitem! — să nu ne punem în contradicție cu școala. Învățătorul acela este om cu pregătire serioasă, el a făcut 4 ani de școală primară și 8 ani de școală normală. A trecut o sumedenie de examene, a ascultat atâtea profesori, a citit atâtea cărți, prin urmare trebuie să se priceapă la meseria sa. Iar dacă nu se pricepe — și aceasta ar constata-o mai multă lume nu numai noi — este ac de jocul lui!

Dacă copilul va vedea că dascălul spune altceva la școală, decât părinții acasă, va începe să fie neîncredător, ori față de părinți, ori față de învățător. Chiar de aceea, spre binele copilului nostru, să nu ne punem în contradicție cu școala! Dacă se plânge copilul de învățător, să nu-i credem până nu-l întrebăm și pe învățătorul, iară atunci să stăm și să ne socotim, care cale e cea mai bună pentru îndreptarea copilului nostru, care de regulă el poartă vina. Peste tot, să ne interesăm cât mai des la învățător de progresul și purtarea copilului nostru și să ascultăm de sfaturile învățătorului.

Un singur lucru să nu-i permitem învățătorului: ca să vorbească rău de religia, de credința, de biserica noastră! Iodatăce auzim despre așa ceva, să ne punem în înțelegere cu alți părinți și, după ce ne-am convins că e așa, să facem pașii de lipsă pentru pedepsirea și mutarea lui din sat.

Oricât de rău ar fi învățătorul, să nu-l vorbești de rău în fața copilului tău, că prin aceasta otrăvești sufletul copilului tău. Trage-ți seama cu învățătorul, pentru greșelile lui, la el acasă, la școală, ori la tine acasă, dar nu în fața copilului. Pentru că în fața copilului tău învățătorul trebuie să fie, și să rămână, un idol, altfel nu va putea face nimica din copilul tău.

De regula acei părinți sunt în continuare în contradicție cu învățătorul, cari nu și-au știut crește copiii.

E foarte de recomandat să ne avem bine cu învățătorul și din cauza că el vede mai bine, dacă copilul nostru e vrednic ori ba de a continua școala și de a se înscrie la liceu sau la școala normală, ori doară la o școală practică asemenea celei de arte și meserii, de comerț ori de agricultură. Să nu fim prea ambițioși cu copiii noștri, când e vorba de alegerea carierei,

că poate să ne pară mai târziu cât se poate de rău.

Și cu aceasta am ajuns la cea mai grea problemă a vieții copiilor noștri: Ce carieră să le alegem?

Cea mai acomodată sufletului lor și sănătății trupesti. Să nu voim a face din copiii noștri ceea ce nu se unește cu firea lor! Capul lucrului e să nu-i forțăm să învețe dacă n'au cap și voință! Să înțelegem odată, că a trecut vremea aceea când puteam face și din cei mai slăbănogi copii domni mari. Astăzi, când fiecare post îl pețesc zeci și sute de tineri, să nu credem că prin prietenii politice vom putea ajunge la situații nevisate. A trecut baba cu colacii!

Fetele mai ales să nu le dăm la școli prea înalte, că nu are nici un înțeles. Ele trebuie crescute pentru măritiș, iar dacă ar fi urte ori nesănătoase și foarte nervoase, să le alegem o carieră acomodată firii lor, la nici o întâmplare însă nu una care le poate omori trupesti ori sufleteste.

Cu un cuvânt, să nu fim prea ambițioși, iar, ceea ce e capul lucrului, fiind vorba de alegerea unei cariere, să cerem mai întâiu sfatul lui Dumnezeu, fără de a cărui ajutor nu putem face nimic. Să ne rugăm deci mult, și noi, și copiii noștri, înainte de a le alege cariera, și să dăm preoților să ne slujească cât mai multe științe liturghii în acest scop. Numai astfel lucrând, ne va ajuta Dumnezeu, ca să alegem, pentru copiii noștri, cea mai potrivită carieră cu firea lor.

Părintele Iuliu

Esti prieten al acestei gazete? Recomandă-o prietenilor și cunoscuților D-Tale și câștigă abonafi cât mai mulți.

lui"; și se uita cu gura căscată la comediașii ăia îmbrăcați cu niște haine ca de căpătat, că stăteau pe ei de parea că le-ai pus cu furcă.

— Oare de ce nu-și vor fi „ghistat” ăștia hainele acelor? — se întreba el, dar de zis nu zicea nimic, căci loșca povestea unguerește cu o navistoacă cu rochie roșie, care după părerea lui Văsălie, era una de acelea care vinde găji prin târguri.

Vre-o trai trâmbeșii o dobă mare făceau o gălgie de credai că e muzica cântanelor. Lumea venea mereu ca la biserică în ziua de Paști, până ce se umplură toate băncile. Văsălie aștepta cu ochii în patru. Numai iată că sună un clopoțel, și începe țircușul.

Văsălie în ziua următoare n'a cumpărat vacă, dar nu-i era cindă de loc pentru vremea pierdută, că cel puțin a văzut ce n'a văzut niciodată. În Dumineca următoare satul era în jurul lui, iar el povestea:

— Era măi, oameni buni, ca o gură rotundă și pe jos presărată cu țărâțe de firez. În mijloc ardea o lampă mare cât un bostan și da o lumină ca electrică. Muzica cânta, cânta; numai iacă sună un clopoțel, muzica încetă, dela o poartă se dă într-o parte un lepedeu mare roșu, și apoi să vezi miaunăție. Un căluț frumos și vărgat, de-ți era mai mare dragul să te uiți la el, și pe el o fetiță ca Ileana Cosânzeana dia poveste, în picioare, nu călare. În picioare, măi oameni buni, și calul fugea în sărite. Muzica începe să cânte, iar fata să joace în spatele calului, de gândeai că n'are splină, nici alta. Eu eram tot cu ghița n'are sămă că ba acum, ba acum cade de pe cal,

de tot prav se face, și mi-ar fi fost milă de așa frumusețe de fată.

Noa, gândeam eu în mintea mea — așa cal mi-ar trebui mie, apoi să învăț pe Măriuca să călărească ca Ileana asta; și las de n'aș face bani, chiar și numai la noi în sat, apoi Joia în Mediaș. Marța și Vierea în Sibiu. Hai-hăi!

Și juca fata, măi om de Dumnezeu, și stetea într'un picior, ba pe mâni, ba în cap, și calul fugea de rușea pământul. La asta am bătut în palmi — spun drept, — de mă usturau palmile, ea la sapă în ziua ai dintâi.

Noa trece asta, și numai iacă desfac niște „hurduzauă” de drot cari erau legate la un stâlp, și văd două „zđăinușe” unul ca aici, și unul ca la gura lui badea N. culaie de colea. Vin doi inși îmbrăcați numai în niște cămășuțe subțiri și fără mâneci și cu niște izmănuțe numai până dinsus de genunchi și se acață cu mâinile de zđăinușe. Apoi doi inși, cu câte o sfoară legată de fiecare zđăinuș, trag încoace, trag încolo, și ți-i hintă Doamne drăguțule, de mergeau tot ca până în vârful șurii de sus. Eu eram tot cu ghița n'are să rupe unul de ăia, vai și amar de capul bistului comedias.

Da iacă numai frate, că ai doi, unul într'un zđăinuș, altul în celalalt, încep să facă la „poante”. Ba se dau preste cap, ba steteau cu capul în jos, ba se învârteau ca o zđăinuștoare, ba se țineau numai cu un picior, ba dela o vreme încep să sară unul de pe un zđăinuș pe celalalt, iar acela se hnta cum zic, — tot ea până la strășina turnului. Câte o-

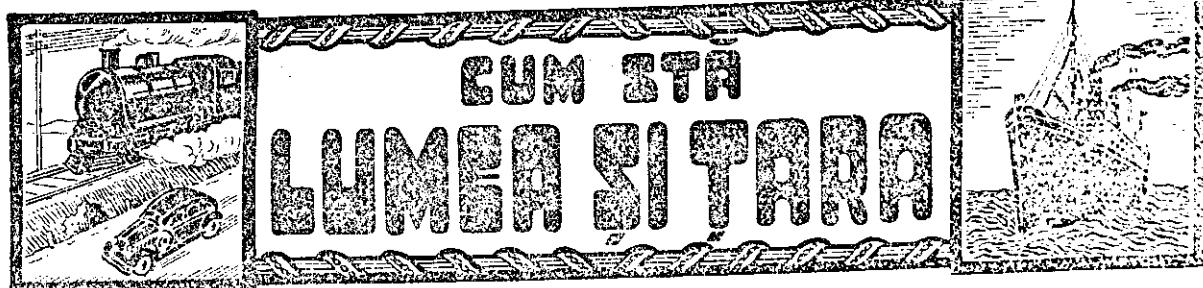
dată erau amândoi pe un zđăinuș, și unul se ținea numai cu picioarele, iar pe celalalt îl ținea de mâni; apoi săreau amândoi pe celalalt, iar zđăinușul se hnta turbat, de-ți era mai mare groaza.

Noa după ăștia vin doi inși, îmbrăcați șod, Doamne, cu un nădrag verde și cu unul roșu. Văpsiți pe gură și pe nas, ca doamna plotoaerului, de să fi tot răs de ei. Uoul dintre ei se parea că e foarte prost, iar celalalt ămecher, că mereu, mereu îl păcălea, de să te strâmbi de răs, nu alta. Ba bietul prost mai căpăta și câte o palmă de-i plioscăia obrazul și îi sărea căsiula cea cât un huburez, cât colo de pe cap. Dela o vreme îmi era chiar milă de el săracul, că plângea de gândeai că i-se rupe inima din piept, sărmanul.

Întreba mereu, pe unde se merge la bucătărie — se vede că era flămând, — dar cela oșor, îl tot prostea și îl îndruma prin alte locuri, unde iarăși căpăta palmi, de se dădea preste cap. Nici n'am văzut atâtea bătăle ca acolo, de n'ei la postul de jandarmi să fi fost.

Noa după asta, iacă numai că întind o sfoară de drot, de dincoace până dincolo. O ridică sus și o întepenesc pe niste capre ca cea de tăiat lemn, dar înalte de nu puteai ajunge cu mâna în vârful lor, și muzica începe din nou.

Vin două fetișcane, de-ți era mai mare dragul să te uiți la ele. Uoa, aș putea jura că era chiar aceea care jucase în spatele calului, iar celalaltă era tot ca ea de frumoasă. Vin amândouă cu câte o urdă în mână. Se suie pe sfoară, și hnt încoace, hnt încolo; se elătină

Maiestatea Sa Regele

a deschis a 13-a adunare agricolă

Duminecă, 28 Februarie a avut loc la București deschiderea celei de a 13-a adunări agricole. Au fost de față Maiestatea Sa Regele, d. ministru V. Sasu și o mulțime de fruntași ai neamului, pricepuți în agricultură.

Cu acest prilej Maiestatea Sa Regele a rostit o înțeleaptă cuvântare, în care a arătat, cari trebuie să fie preocupările de căpetenie ale acestei adunări și ale tuturor acelor ce se nizuiesc să dea îndrumări nouă agriculturii țării noastre.

A spus înțeleptul Rege, că „Una din problemele de căpetenie este sporirea cantității și calității producțiilor noastre agricole“.

— „Indrăznesc în fața camarazilor agricultori să spun că este o rușine a țării noastre faptul, că la hectar, noi suntem țara agricolă, care producem cel mai puțin și de cea mai slabă calitate“. În ce privește învățământul agricol M. S. Regele a spus următoarele:

— „Învățământul agricol pentru mine, nu are scopul de a produce agronomi, ci de a produce agricultori. Și este trist de a vedea că din numărul celor cari urmează cursurile școalelor medii și superioare de agricultură dela noi din țară, nu vor să iasă decât func-

sa trestia pe baltă, dar iacă pornesc pe sfoară încolo, și se duc, măi omul lui Dumnezeu, până în cap, și se întorc înapoi fără a se întoarce, adică tot cu spatele înainte. Atunci m'am gândit în mintea mea: — Doamne cum aș vrea să văd pe soacra și pe cumnata pe sfoara asta, apoi știu că n'aș mai avea cu cine împări moșia cea de patru jughere din Valea Reșe.

Da iacă după asta mai vine un zmițit, care umbla cu o bicicletă, dar numai cu o roată. Muzica cânta „Bublichi fox trot“, pe care eu îl știam de când am fost legionar. Și Sasul ăsta — că era Sas, eu îl cunoșteam de pe mutră, că era mai trâncălu decât ceialalți, — se zgâlțâna încoace și încolo, dar a făcut un rotogol în jurul țircușului. Oamenii cari erau acolo au bătut în palmi, dar eu unul n'am bătut.

N'apoi la urma urmei vine „pantomima“. Adecă era un teatru fără vorbe. Se împungeau cu furcuța prin pantaloni, se strămbau, se zvârcoleau, se dedeau dea tăvală ca țiganul pe lume; se băteau, se împăeau, și nu mai știai tu, de ce să te ții. Atunci am gândit în mine: — Doamne de-ar mai veni domnișoara cea cu calul și cele de pe sfoară; apoi vacă, ne vacă; ficior, ne ficior, că io unul mă duc cu „țircușul“ săt o fi lumea și țara, și poate eu ajutorul lui Dumnezeu voi învăța și eu să umblu pe sfoară, să saiu dela un zdăinuș la altul, să mă strămb și să mă vâpșesc pe nas și pe gură, dar n'am să mai sufer pe soacră-mea, care e mai rea decât toți „ăia dela țircuș“.

N. Lupu

ționari și că nu urmează aceste cursuri acei cari ar trebui să aibă mai mult la inimă — și am putea zice, și la pungă — dezvoltarea agriculturii noastre“.

După aceste înțelepte vorbe ale Maiestății Sale Regelui, au început lucrările din cea dintâi și ale acestei adunări în cari se caută drumuri noi de urmat și mijloace potrivite de întrebuițat pentru ca să se ajungă la un rezultat bun pentru țară.

S'a reînnoit guvernul

Frământările ce clocoțeau în sânul partidului liberal în vremea din urmă au adus după ele schimbări mari în însăș țesătura guvernului de azi.

D. Tătărescu, sfătuindu-se cu dl Dinu Brătlanu și cu alți fruntași liberali, s'a prezentat în audiență la palatul regal și a cerut Maiestății Sale, după ce bineînțeles i-a făcut cuvenita dare de seamă asupra mersului treburilor din țară, învoirea de a-și reînnoi guvernul. Maiestatea Sa i-a încuvișorțat cererea, iar d. primministru, părăsind palatul regal, s'a grăbit să-și făurească noua listă a membrilor guvernului, pentru ca s'o poată cât mai late supune aprobării Maiestății Sale Regelui.

Lista, afară de unele schimbări, a rămas cam aceeași. Singuri d. Luca ministru de Interne și d. Djuvara ministru dreptății au rămas pe de laturi dintre miniștrii, fiindându-i ca miniștrii fără portofolii. Locul lor l-au ocupat d. primministru Tătărescu și d. V. Sasu, care a trecut dela domeniul la Justiție.

Ministerul armamentului a fost apoi trecut la Ministerul de război.

Au mai fost numiți încă doi noul subsecretari de stat în persoanele domnilor general Gabriel Marinescu și Glatz.

În felul acesta fiind întocmită lista nouilor membri ai guvernului reînnoit, a fost înfățișată Maiestății Sale Regelui, pentru a fi întărită.

Maiestatea Sa a aprobat-o întocmai și noul guveru și-a început munca. Iar d. primministru, în calitate de ministru de Interne, a declarat că se va nizuși ca'n țară să fie bună rânduială și pace între cetățeni, iar pe cei îndărătnici îi va pedepsi după toată asprimea legilor.

Câte sufăr Români din Ungaria

Ungurii se vâlcăresc mereu, ca milogi'n târg, că traiul fraților lor din România e neșpus de greu, fiindcă — zic ei — Statul Român le face viața foarte amară. Tac însă chitic atunci când e vorba să de'e n vileag purtarea care numai omenească nu-i, ce o au ei față de bieții români din Ungaria, dar dacă în privința aceasta tac ei, datorită noastră e să vorbim noi. Iată una din isprăvile purtării lor publicată de ziarul „Curentul“ dela București:

— „Femeia Maria Gutăș din Nir-Abrany un sat la vreo câțiva kilometri depărtare de graniță, a fost bătută de jandarmi într-o comună vecină numită Nir Aciad, unde mersese fiindcă a fost citată la administrația de plasă pentru că s'ar fi plâns, că ea de acum înainte

nu se mai poate spovedi, deoarece nu spune rugăciunile decât numai în română. În urma loviturilor căpătate — loveau cu ciocarele și în pânțele — biata femeie a nă și a leșinat și, în această stare, a fost ridicată din sală și aruncată peste gard într'un tărâș de unde oamenii miloși au luat-o și au dus-o acasă. Această femeie n'a rămas numai cu ci a fost îndatorată să se prezinte zilnic trei ori la jandarmeria din localitate. Ză sărmana femeie se târâie în coate și'n genunchi până la cazarmă și înapoi, fiindcă pe pleș nu mai poate merge, ca să îndeplinească porunca asupritorilor fără de inimă și fără Dumnezeu“.

Conducătorii partidului național-țărănesc la București

Reînnoirea guvernului e semn că liberalismul vrând-nevrând, se cam pregătesc de ducere la național-țărăniștii își strâng rândurile în șeful și se pregătesc să se poată lua el dacă vor fi chemați la putere.

D. Ion Mihailescu cu scopul acestuia chemat în jurul său la București pe toți conducătorii partidului ca fiind un mare sfat orânduiesc așa cum trebuie toate dările partidului în vederea acelei zile când n'au duc să ajungă la cârmă.

Sfatul acesta se va ține în 7 Martie printr'o scrisoare anume înfățișată, d. Ion Mihailescu l-a rogat și pe d. Iuliu Maniu ca parte. Marele bărbat al neamului și-a frunțat partidului că va lua parte la pomenit.

Războiul din Spania

Groznicile lupte dintre naționalistii guvernamentali din Spania își urmează în cursul.

Guvernamentali dau mereu atac mult avânt, dar se retrag înfrânți, lăsând urmele lor pline cu sânge, polog de morți.

Naționalistii înaintează încet, dar din toate părțile către inima orașului, și cărui clădiri dărâmate de bombe și de au văzut călțând câteva stegulețe albe, al împăcării și-al croșării, dar temându-vreo cursă din partea guvernamentali le-au luat în seamă.

Pe frontul dela Oviedo guvernamentali au pierdut în hărmălaia celor din urmă în răzăr, în patru zile, 10 până la 12 mii de morți și răniți. Au murit și naționalistii, dar numărul morților lor nu este așa de mare ca al comunistilor.

O greutate neșpus de mare, atât pentru comunisti cât și pentru naționalisti, sunt pânțele filnțe ale copiilor nevinovați, care cu dulamul. Comunistii și-au pus în gând să încarce pe vapoare pe ai lor și să-i trimită departe de patria lor, în inima Bolșevicilor Rusia. Prințând de veste naționalistii, în gând să-i oprească de a-și duce la îndeplinire gândurile nenorocite de înstreinare. De le-au făcut cunoscută dorința lor de a-i trimite pe toți copiii spanioli într'un ținut ferit de lupte, unde să fie crescuți cu chelțulala naționalistilor și apărați de grozăvenii războiului. La o înțelegere însă în toată rânduiala ajuns unii cu alții în privința acestui lucru.

La Barcelona, comunistii văzându-se bătăi pe toate fronturile au format o armată din tineri proaspăt recrutați.

Cețiți „UNIREA POPORULUI“

Mari mobilizări în Italia

D. Mussolini văzând frământările în Europa, înarmarea grozavă a Angliei și gândul Austriei de a-și pune împărat, a dat ordin ca Italia să așeze ou pușca la umăr ziua de mâine. De aceea se vor face mari mobilizări. Contingentele 1900—1901—1902—1903 și 1905 vor fi chemate sub arme pe timp de trei luni.

Tălmăciri din codul penal

Anul trecut, în luna Martie, s'a publicat în Monitorul oficial, noul Cod Penal, numit »Carol al II-lea«. Fiindcă fiecare cetățean este dator a lua cunoștință de fiecare nouă lege, care se face pentru înfrumarea vieții cetățenești din țară, creștem nimerit a arăta unele părți din acest nou cod penal.

Astfel, în articolul de astăzi ne vom ocupa de acea parte care se referă la sănătatea publică, adică la sănătatea tuturor locuitorilor din țară.

În noul cod penal, sunt arătate amănunțit faptele de cari se poate face cineva vinovat, alături de pedeapsa ce urmează a i-se da de către judecător. Pedeapsa aceasta este de două feluri, în bani și în închisoare polițienească,

Astfel, articolul 590, din Codul penal Carol al II-lea, prevede următoarele pedepse pentru faptele săvârșite. Iată-l:

Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela una la 10 zile și amendă dela 500 la 1000 lei:

1., acela care aruncă înaintea locuinței sau grădinii sale, sau în împrejurime, sau în aceste, lucruri, gunoaie sau orice alte murdării de natură a vătămă, prin căderea sau mirosul lor, sănătatea publică;

2., acela care nu îngroapă animalele sau păsările moarte ce-i aparțin, ci le aruncă în curte, pe străzi, pieți sau locuri virane;

3., acela care aruncă în fântână, apeduct, apă curgătoare sau izvor ce servește la alimentarea cu apă potabilă, un obiect sau substanțe murdare;

4., acela care vinde beuturi sau alimente alterate (stricate) ori în condițiuni neigienice sau vinde fructe crude, nerespectând prescripțiile sanitare.

După cum vedem, din cele de mai sus, suntem amenințați la fiecare pas de pedeapsă, dacă nu vom ține socoteală de faptele noastre.

Gunoaiele din curți sau grădini, animalele și paserile moarte, aruncate pe uliță, sau în fântâna vecinului, vânzarea fructelor necoapte, sunt lucruri pe cari le întâlnim, adeseori, în viața satului nostru. E bine, deci, a se ști că noul cod penal, pedepsește toate aceste fapte săvârșite de cei ce nesocotesc legile țării și pun în primejdie viața satului, viața cetățenilor din țară.

În altă parte a noului cod penal, se prevăd pedepsele pentru abaterile ce se fac contra moralei publice și a bunelor moravuri.

Astfel, articolul 591 și 592, prevede pedeapsă cu închisoare polițienească dela 15 zile la o lună și amendă dela 500 la 1500 lei pentru: 1) acela care, făcând bae în public fără costum; 2) acela care se arată,

în public într'o stare de beție ce provoacă scandal, precum și acela care, cu voință, îmbată pe altul, fie procurându-i băutură, fie făcând cu el prinsoare de a bea anumită cantitate; 3) cârciumarul care a servit băuturi alcoolice unei persoane, mai mică de 16 ani; 4) acela care ațâță sau nu oprește câinele său care se dă la trecători, chiar dacă nu le-a cauzat vre-o vătămare, se face vinovat de o pedeapsă dela 5—15 zile închisoare și 500—1500 lei amendă.

Iată un nou gen de fapte, cari de asemenea le întâlnim în viața satului nostru și cari adeseori duc la crime, certuri și judecăți între vecini sau săteni, conturbând viața frumoasă și liniștită a satului.

Impărtășiți și celorlalți celea citite în gazeta noastră, pentru a avea cunoștință de ele și a se feri de faptele, văzute mai sus, care i-ar aduce pedeapsă grea și rușinoasă.

Paza bună ne ferește de orice primejdie!

Olimpiu I. Barna

În legătură cu „O lămurire“ din Vad

Ni-se cere să publicăm, pentru ultima dată, în legătură cu cele ce s'au publicat în Nr. 8 pag. 6 a gazetei noastre:

În ziua de 9 Ianuarie, indiferent de câte ori l-am căutat pe părintele Oniga, fapt este că l-am găsit în casa lui Lazăr Sucaciu unde se află de altfel și banca, al cărui casier e dânsul. Evident, i-am cerut bani, fiindcă eu am muncit mult și greu până l-am agonisit și fiindcă dânsul îi distribue nu după criteriul dreptății, ci după ochii depunătorilor. Mie îmi vine foarte greu când știu că din 123.000 Lei nu pot primi nici 1000 Lei, cu care să îmi acoper nevoile. Dânsul, ca preot și părinte sufletesc, să îl căutat prin vorbe blânde să mă mângâie și să-mi spună când îmi poate da ceva bani, iar nu să plece din casa unde eram.

Adevărul este, că a plecat și m-a lăsat în casa lui Lazăr Sucaciu. S'a dus până la poartă, apoi s'a întors și m'a strigat afară să-mi spuie ceva Martor e acest Lazăr Sucaciu.

Eșind eu din casă, dânsul „m'a prins de gulerul hainei, m'a amenințat că mă aruncă pe trepti de-a rostogolul“ și apoi m'a tras în localul băncii, unde s'a produs incidentul știut.

Acesta este curatul adevăr, pentru care părintele Oniga va fi invitat să presteze jurământ în fața judecării.

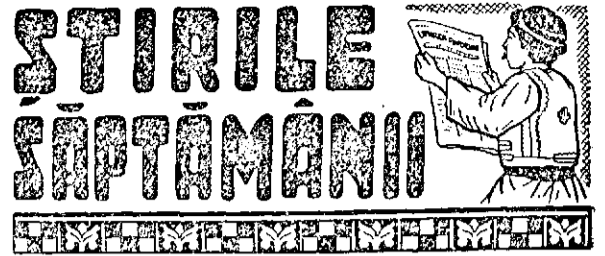
De altfel, nu este iatăta esire de solul acesta a părintelui. Dânsul a mai avut asemenea esiri și față de alți locuitori ai comunei. Aceasta, ca să se știe blândețea părintelui Oniga.

Este un neadevăr că eu aș fi premeditat această faptă și că soția mea m'ar fi îndemnat „dute, dute și-i fă aleluia popii acuma când e singur, că dacă va fi cu alții nu poți“, — iar martorii pe care spune dânsul că-i are, sunt niște femei cărora le place să facă intrigă și care în fața judecării refuză să se prezinte.

Incredințat că veți binevoi a publica și această rectificare în scopul restabilirii adevărului, semnez:

Cu toată stima:
Lazăr Cucu

După ce ai citit această gazetă, dă-o s'o cetească și alții, ca să vadă și ei că „Unirea Poporului“ este cea mai credincioasă prietenă a țărănilor noștri.

Din Blaj. D. dr. Nicolae Drăgan învățatul profesor dela Universitatea din Cluj, a ținut Duminică, în 28 Februarie, în sala de gimnastică a liceului „St. Vasile“ a treia conferință aranjată de Despărțământul Blaj al Astrei. A vorbit despre „Blajul și limba românească“ și a fost ascultat cu multă luare aminte, de ascultătorii în număr mare cari umpluseră sala.

Un monument lui Avram Iancu. Eroul neamului și fiul munților apuseni își va avea în curând un nou monument într'unul dintre orașele din inima țopănimii. El este lucrat de dăltătorul în piatră Radu Moga, profesor la liceul din Brad și va fi așezat în mijlocul pieței acestui oraș. Cu prilejul desvelirii lui se va desfășura un mare praznic național sub cetina brazilor din creierul munților atât de mult îndrăgiți de marele erou Avram Iancu.

Fabrică de bani în țară. În zilele acestea s'a făcut o înțelegere între ministerul de finanțe, Banca Națională și fabrica de hârtie Letea în care s'a hotărât, că se va înființa și la noi o fabrică de bani de hârtie. Cheltuielile cu înființarea acestei fabrici se ridică la 25 milioane Lei. Toți banii de hârtie, cari până acum se fabricau în străinătate, se vor face la noi, așa după cum se va hotări printr'o lege ce se va întruia anume pentru lucrul acesta.

Ceață deasă pe Marea Neagră. Întreaga Marea Neagră e învăluită într'o ceață foarte deasă, care stăpânește grozav de rău privirile marinarilor și incurcă drumul vapoarelor. Din cauza aceasta multe vapoare cari trebuiau să sosească în Constanța au întârziat

Unde duce beția. Elevii școlii de horticultură din Lugoj au găsit în grădina Școlii, care se afla la o margine a orașului, trupul lipsit de viață al unui om. Făcându-se cercetări, s'a aflat, că mortul se numea Petre Birș și era de loc din satul Coștec. El a murit din cauza beției. Băuse, se vede, prea mult în noaptea aceea și, volind să meargă către casă, a căzut cu nasul în pământ. Ne mai putându-se ridica de jos, s'a înădușit și a murit.

Viscol mare în Anglia. Pe țărmurile Angliei dinspre mare bate un vânt foarte puternic care a deslănțit furtuni mari. Din cauza aceasta multe din vapoarele aflătoare în largul mării sunt în pericol de a se scufunda. Furtuna și viscolul s'a îndreptat și înspre mijlocul țării desrădăcinând arbori și descoperind case în multe părți și circulația a fost întreruptă

Două mașini de sburat se ciocnesc în sbor. În Italia s'au ciocnit două mașini de sburat care se aflau la o înălțime de 1000 metri dela pământ. O mașină a scăpat cu stricăciuni neînsemnate. Celalaltă toată hârbuită s'a prăbușit la pământ. Conducătorul mașinii a încercat să-și mântuiască viața aruncându-se cu parașuta, dar aceasta nu i-s'a desfăcut, fiindcă se aruncase prea în apropierea pământului, și astfel a murit.

Hoț prins de un leu. La Myslowitz, un târgușor din partea de Răsărit a Germaniei, comediantul unul circ, dintre acelea cari împânzesc bălcurile adeseori și pe la noi, au

fost treziți din somn, în puterea nopții, de niște strigăte îngrozitoare. Alergând din răspuțeri să vadă, ce s'a întâmplat, în partea de unde veneau sberetele, au rămas încremeniți de ce le-a fost dat, ca să le vadă ochii. Un om de jumătate mort stătea sfâșiat de ghiarele unui leu lângă căsuța în care era închisă fiara. Fiind dus la spital și făcându-se cercetări, s'a aflat, că omul acela era un hoț și voise să intre în circ, ca să fure, dar furișându-se pe lângă căsuța cu gratii a leului, a fost prins de ghiarele acestuia și sfâșiat în toată legea.

Au mai trecut doi copii din Rusia peste Nistru. Din satul Tel ce se află'n preajma Tiraspolului, au mai luat lumea'n cap doi pui de moldoveni, sătul de tratul muscălesc și au trecut apa Nistrului dincoace la frații de acelaș sânge ca și ei. Numele lor e Vladimir Ruseu și Ion Ruseu. Au abia câte 12 ani și sunt veri buni și colegi de școală. Deodată cu ei a mai trecut și o bătrână gârbovită de povara anilor ce-i apasă umerii. Ea e din satul Subosar o chiamă Teodosia Cululșchi și a trecut Nistrul înghețat cu o cruce veche'n mână.

Călătorie la Polul Sud. Din America se vestește, că marele iubitor de călătorii îndepărtate, amiralul Byrd și-a pus în gând să facă o nouă călătorie în împărăția înghețurilor dela capătul de Miază-zi al pământului. Ținta pe care vrea s'o urmărească prin această primejdioasă călătorie e ca să găsească pământuri noi, să legalizeze stăpânirea Americii asupra acelor descoperite pân' acuma și să le întocmească o hartă.

Rușii vând oase de oameni americani. De toate se vând și se cumpără în lumea asta nesățioasă de avuție. Până și oase de oameni morți. Local de frunte în astfel de târguelli îl ține Rusia. Ea în 1936 a vândut Americii nu mai puțin decât 6000 de trupuri omenești desghlocate de carne, cu câte 100 până la 120 dolari bucata. Trupurile acestea au fost anume pregătite la Leningrad din materialul strâns și adus din îndepărtatele ținuturi ale Rusiei, unde mor cu locul de ținutii politici. Și le vând așa de scump Rușii, fiindcă nu le face nimeni concurență cu astfel de mărfuri.

Copil sfâșiat de un tigru. Nenorocirea aceasta s'a întâmplat într'un circ de animale din orașul Gyoengyoes din Ungaria, unde îmblânzitorul de animale sălbatice al circului a făcut neghiobla, că a plimbat prin mijlocul oamenilor, strânși să-i vadă șodenile, un tigru floros, fără prea multă pază. Fiara simțindu-se slobodă, ca'n mijlocul pustietății unde s'a născut, a dat busna 'ntre bieții oameni rămași cu gurile căscate și înmărmuriți de frică și cât ai pleznî'n palme a și sfâșiat un copil, ce-i căzuse'n ghiare. Păzitorii circului, venindu-și în fire din buimăceala'n care căzuseră, au omorît tigrul, impușcându-l cu revolverele, iar privitorii s'au întors apoi pe la vetrele lor, cu groaza'n inimă.

Mișeleasca faptă a unor unguri. Într'o dimineață din săptămâna aceasta a fost găsit zăcând jos, fără suflare, în mijlocul străzii Regele Ferdinand din Arad, un bărbat cu fața plină de sânge. Fiind înștiințată poliția, aceasta a izbutit, în urma cercetărilor pe care le-a făcut, să limpezească într'u câtva lucrurile. S'a aflat astfel, că mortul a fost omorît de trei unguri, cari l-au purtat în suflète mare ciudă, fiindcă era român și fiindcă a încercat, ca în totul unei pălăvrăgeli aprinse despre politica țării, să-și apere neamul. Toți trei omoritorii au fost arestați de poliție, iar mortul, după ce a fost cercetat de medici, a fost înmormântat.

CUNOSTINTE FOLOSITOARE

Pământul roditor

— Diferitele feluri de pământuri —

3. *Pământuri cu umezeală potrivită.* Pământurile cari se formează în ținuturi cu umezeală potrivită, sunt *pământurile negre sau cernoziomurile*. Acestea sunt celea mai bune pământuri și dacă sunt lucrate cu pricepere, sunt și celea mai roditoare.

În ce privește felul cum s'au format acestea pământuri, unii spun că în ținuturile unde acum se găsesc ele, mai înainte a fost apă. Această apă, treptat s'a retras lasând o mulțime de animale de mare, ale căror cadavre descompunându-se au îmbogățit pământul dând naștere la pământurile negre.

Alții spun, că pământurile negre de azi, mai înainte au fost mlaștini în cari s'a format turbă. Din această turbă, prin feliurite schimbări, s'au format pământurile negre.

Acestea păreri însă nu lămuresc pe deplin formarea pământurilor negre. Adevărata formare a acestor pământuri se datorește apei și rămășițelor de plante ce se găsesc acolo. Apa ce cade în ținuturile cu pământuri negre e în cantitate potrivită, așa că straturile pământului nu sunt prea tare spalate. Plantele cari cresc pe aici sunt ierburi, cari umbresc bine pământul și îi țin totdeauna o umezeală potrivită. Când acestea ierburi mor, având apă și umezeală potrivită, se descompun pe încetul și se formează humus mult. La formarea acestui humus ajută foarte mult și rădăcinile ierburilor, cari sunt răspândite în stratul dela suprafața pământului ca o rețea foarte deasă. Acestea rădăcini încă se descompun și se adaugă ca humus pământului, căruia îi dau culoarea neagră. Schimbările acestec se întâmplă într'un timp foarte îndelungat. Se spune că pentruca să se formeze pământurile negre grase, trebuie vre-o 20 000 de ani.

Condițiile cari ajută la formarea pământurilor negre sau a cernoziomurilor nu sunt în tot locul pe o formă. Din cauza aceasta și cernoziomurile sunt mai de multe feluri. Astfel sunt: *Cernoziomuri grase, cernoziomuri mijlocii, cernoziomuri de miază-noapte și cernoziomuri de miază-zi.*

Cernoziomuri grase se găsesc acolo unde condițiile cari le dau naștere sunt celea mai bune. Pătura de deasupra e de culoare neagră mai închisă, iar cea dedesubt e de culoare neagră mai puțin închisă. Amândouă acestea pături au grosime aproape de un metru și humus cuprind dela 10—13%.

Cernoziomuri mijlocii, se găsesc în forma de fașii, la partea de miază-noapte a cernoziomurilor grase. Ca și acestea sunt formate din două pături: una de culoare mai închisă deasupra și alta de culoare mi deschisă dedesubt. Amândouă păturile au o grosime ceva mai mare decât o jumătate de metru. Au 6—10% humus.

Cernoziomuri de miază-noapte, se găsesc tot în forma de fașii, dealungul și la partea de miază-noapte a cernoziomurilor mijlocii și fac trecere dela pământurile negre la pământurile de pădure. Au 4—6% humus.

Cernoziomuri de miază-zi, se găsesc atât sub formă de fașii cât și sub formă de petece, dealungul și la partea de miază-zi a cernoziomurilor grase. Sunt de culoare cenușie închisă. Cuprind tot 4—6% humus.

Cernoziomurile sau pământurile negre sunt celea mai răspândite pământuri. Se găsesc în Rusia, în Galiția, în Ungaria, în Bulgaria și în România. Se află și în America de miază-noapte și în America de miază-zi.

În România, cernoziomurile grase se găsesc mai puțin. În forma de petece se află în partea de miază-noapte a Moldovei și a Basarabiei, iar în Muntenia se găsesc între Ploiești și Focșani. Se mai află și în Banat.

Mai răspândite e în România cernoziomul de miază-noapte și cel de miază-zi. Acestea se găsesc aproape în toată câmpia de Răsărit a Munteniei în Moldova și Basarabia. Se mai află pe la Oradea-mare, Arad, Timișoara, Lugoj până aproape de Caransebeș.

Ion Popu-Câmpeanu

O socoteală zilnică

De foarte multe ori necazurile materiale, lipsa de bani, nu urmează din înjurarea că nu avem unde muncii, sau că nu câștigăm deajuns, ci din faptul că cheltuim mai mult decât câștigăm. Mulți nu-și dau seama de adevărul acesta, decât atunci, când, de-o pildă au pe cineva bolnav în familie, și trebuie să cheltuiască deodată bani mai mulți. Ei, înainte de boala aceea, trăiau mulțumiți, aveau de prea mult, dar aceea ce le trebuia, în acum deodată se trezesc că nu mai au cu ce să-și cumpere pâine, o haină, lemne de foc, ori să-și plătească contribuția. Alergă, se împrumută, dacă au de unde, și pe-o vreme oare care, își strică tot rostul vieții. Cât de liniștiți trăiau înainte, și cât de tulburați sunt acum.

Ei, cu boala aceea, au cheltuit mai mult decât au câștigat.

Dar alții, fără a avea boală în casă, au o boală în suflet: dorința de a cheltui cât mai mult. Pe trai bun, pe îmbrăcăminte frumoasă, cu petreceri costisitoare pentru a fi, cum cred ei, între cei dinți.

Dar în loc să ajungă între cei dinți se trezesc chiar la coadă, între cei din urmă. Pentrucă ajung în rândul țiganilor acasă trăesc în vecinică ceartă, ca unii n'au niciodată ce le trebuie, afară cer de unii și dela alții, se împrumută, ba adeseori chiar cerșesc.

Aceste neplăceri și necazuri, această nemulțumire zilnică, vine din împrejurarea că ei nu-și fac o socoteală zilnică de ceea ce câștigă, și de ceea ce pot cheltui.

E un adevăr limpede ca lumina că dacă cheltuești mai mult decât câștigi, vei trăi în sărăcie și năcaz veșnic. Dacă cineva câștigă la zi cincizeci de lei și face cheltuieli de șizeci, el nu mai poate să-și trăiască în compănă viața lui. Așa pățesc și acei cari ar avea un salariu de una mie lei la zi și ar cheltui una mie cinci sute.

De celea mai multe ori omul nu bagă seama că prăpădește mai mult decât iștigă. Câțiva lei mai mult în fiecare zi, și observă. Și se trezește deodată încurcat.

Cel mai bun leac în această nenorocire atât de deasă, este să fii un răboj, o socoteală zilnică de câștig și cheltuială, de trate și eșite cum i-se mai spune la astlele socoteală. Azi aproape fiecare român are carte. A învățat să facă socoteli la școală. Dar pentru a ține acest răboj, nu-i ajunge de prea multă știință.

Pe o foaie de hârtie liniată, mai bine într'un mic carnet, sau pe file albe din calendar scrii de o parte: *Venite* sau câștig și de alta *cheltuieli*. Și în fiecare zi înregistrezi ce ai câștigat și ce ai cheltuit. Vezi mereu sub ochi starea ta bănească. Astfel faci așa ca totdeauna să fie mai mare venitul la intrate decât la ieșite. Vezi cruța dată ce vei vedea că începe a atârna din greu în cumpănă cheltuiala.

Dar, se va zice, astfel de răboj pot să facă numai aceia cari trăiesc din bani, cari au salarii lunare, ori plăți zilnice, muncitorii cu palma. Dar plugarii? Plugarul își face înaintea socoteala pe anul întreg. La începutul anului nou va scrie la venite tot ce crede că poate câștiga în acel an din bucate, din vite, din fân, din vin, stupi și altele. În fiecare știe de cât are lipsă pentru traiul lui într'un an: grâu, porumb etc. Acestea nu le va pune în socoteală, ci numai ceea ce va veni din trece. Adunând toate sumele ce i-ar veni într'un an din vânzare, asta o împarte cu numărul zilelor dintr'un an. Și îndată vede cât poate câștiga în fiecare zi.

Socoteala aceea zilnică și cheltuiala zilnică este mai mică decât câștigul, e temeiul oricărei prosperități mari, ori mici. Fără ea totul se poate prăbuși.

(Dela Secțiile „Astre”).

Cum să îngrijim animalele de fâtat

Dacă voim să avem viței, miei, mânzi și purcei frumoși, să le dăm animalelor de fâtat hrană mai multă decât celorlalte, și să le dăm ele trebuie să-și hrăniască și puilor să se dezvoltă în ele. Să nu le dăm hrană prea rece, care de foarte multe ori a fost cauza lepdării. Să nu le dăm hrană murdă și stricată. Cu cât se apropie mai mult de fâtatul lui, să le croșim pe animalele de fâtat de munca prea grea. Nici la urdă să nu le trimitem în vremea din urmă, nu cumva să cadă ori să le lovească ceva, și astfel să lepede. Nici scaldatul în apă prea rece nu le face bine. Grajdurile, în cari stau, să fie ținute foarte curate, să fie bine aerisite, dar să nu eximem vitele nici la curente de aer rece, și acestea le pot strica foarte mult. — Ceice vor asculta poveștile acestea, pot fi siguri că nu vor păți nici un necaz cu vitele de fâtat.

Cultivați soia!

Soia este o plantă care seamănă cu mazărea și care se cultivă mai ales în China și Japonia, de aceea se mai numește și soia japoneză.

Iată pentru ce s'o cultivăm:

1. Este foarte hrănitivă, atât pentru oameni, cât și pentru animale, fiindcă conține albumină foarte multă, adică hrana cea minunată care se află în albușul ouălor. Soia măcinată este cea mai bună hrană pentru viței, mânzi, purcei, găini și vite.

2. Soia nu sărăcește pământul în care se seamănă.

3. Soia îngrașă pământul în care se seamănă.

3. Soia îngrașă pământul și stârpește buruienile.

4. Soia nu e gingașă, crește ori unde, chiar și în pământ negușit. Nu-i trebuie îngrijire mare și costisitoare. Nu prea are dușmani, ca celelalte plante.

3. Soia se vinde foarte ușor, sigur și scump Societății pe Acțiuni „Soia” dela București. Kilogramul se preia de către această Societate cu câte 5 Lei. Pe un jugăr de pământ se produce cam 800—1200 kgr. soia, ceea ce ne aduce un câștig de 4000—6000 Lei de jugăr, așadară se plătește s'o cultivăm.

6. Se naște întrebarea, dacă e mai bine să vindem ori se folosim noi înșine soia?

E mai bine s'o vindem, deoarece primim bani gata, iară unde se folosește multă floarea soarelui, turtele de floarea soarelui conțin acelaș nutremânt ca și soia, sunt însă mai ieftine, și anume 3,50 Lei kilogramul; deci câștigăm 1,50 Lei la kilogram vânzându-o.

Să le dăm ori nu sare vitelor?

Marii proprietari și agronomi, cari își vizitează regulat vitele cu medici veterinari, au observat că dacă nu le dau vitelor sare regulat, după o lună dela oprirea sării, vitele nu mai au poftă de mâncare, părul li-se sbârlește, greutatea trupului scade, tot asemenea și laptele. Mai ales vacile, oile și caprele cu lapte se resimt grozav dacă le oprește omul sarea. Prin urmare dați-le vitelor regulat sare!

Concurs

La postul vacant de cantor din Țeghea (filia parohiei Satu-Mic, protopopiatul Țașnad Jud. Sălaj) — se publică concurs pe data de 28 Martie a. c.

Retribuțiuni:

1. Locuința, superedificate — grădină de 800 st.
2. 8 jug. cad. pământ (6 arători și 2 fâneațe)
3. Drept de pășunat pentru 2 vite, pe pășunea comună (pentru plată).
4. Drept de lemne din pădurea comună (pentru plată).
5. Stolele îndatinate.

Cantorul va suporta impozitele către stat după sesiunea cantorală.

Concurenții se vor prezenta pe data de 28 Martie a. c. — ori în vreo duminică mai înainte, aducând cu sine diploma de cantor și certificat de moralitate dela preot. Noul ales își va ocupa postul îndată după aprobarea alegerii.

Țeghea, la 24 Februarie 1937.

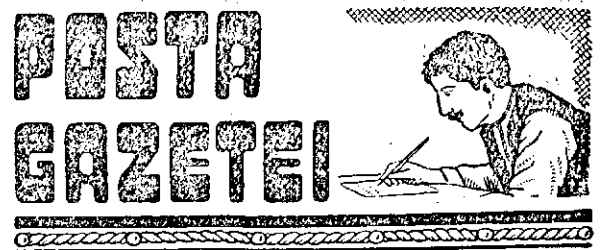
Curatorul bis. român unit

Jucați cu încredere la
Loteriu de Stat

COLECTURA OFICIALĂ

Sedlul Central, Cluj, Str. Reg. Maria 46

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Păr. Petru Berinde Lupeni. Gazetele cerute Vi le-am trimis. Comisionarii primesc rabat 25 %.

Păr. Toader în Delaputna. La întrebarea Sf. Voastre avem onoarea a Va răspunde că școala de poduri și șosele s'a prefăcut, în anul 1920, în Politehnică cu următoarele secțiuni: mine, mecanică, construcții și industrie silvică. Pentru a se putea cineva înscrie la Politehnică, trebuie să fie făcut bacataureatul la secția științifică, să facă examen de admitere, să asculte un an preparator și apoi să urmeze încă 4 ani cursurile. După aceea este declarat inginer.

Păr. Alex. Coșiocariu Corbu. Cei 500 lei, predați în 24 Iunie 1930 primredactorului nostru s'au contat din greșală, abia acum, precum urmează: 1928 lei 49; 1929 lei 180; 1930 lei 180; 1931 lei 91. — Alți bani noi n'am primit nici nu s'au reținut dela Administrația Centrală Capitalară, se vede că dl primredactor și-a uitat să predea carta postală Administrației și astfel nu s'au mai făcut rețineri. Mai aveți deci de plată: pe 1931 lei 89; 1932 lei 180; pe 1933—1936 lei 600. Total lei 869

Păr. Vasile Tătar, Bistrița. Ați uitat a ne alatura și scrisoarea țaranului din J. B. Dar nici dacă ne-ați fi alăturat-o, nu i-se implinea cererea. Noi am dat, într'un an, conversiune pe seama datorărilor noastre. Nu s'au folosit de ea. Li privește. Acuma trebuie să plătească suma întreagă. Dacă gazeta nu i-a ajuns regulat în mâini, s'o fi reclamat. Noi de aici i am trimis-o regulat. S'o plătească deci și dănsul regulat! Dar cei mai mulți oameni sunt pomanași, ar dori să citească în cinst; iar când le ceri banii resp. abonamentul, încă ei sunt de către pădure. Nu-și dau seama unii ca aceștia că păcătuiesc împotriva poruncii dumnezeiești: »să nu furi!»

Plugarului Gh. Cupcea Breb, Maramureș. Am luat spre șire răspunsul D. Tale și vom împărtași și mulțumitele atât păr. D. Neda cât și Gr. Tecșa. În ceea ce privește sărbătoarea Paștilor, nu te sfătuim să te despărțești de către noi prin serbare. Mai bine roagă-te lui Dumnezeu, ca să le lumineze mințile acelora cari fac atâta despărțanie în sufletele credincioșilor.

D-lui Samoil Turdeșan. Articolul D. Voastră intitulat: „O privire mai pe adânc în trecutul vechilor popoare”, nefiind scris pe înțelesul poporului și neinteresându-l aceste chestiuni, nu-l putem publica. Trimiteți-ne lucruri mai ușoare, știri și alte lucruri, dar scise pe înțelesul poporului, și le publicăm cu drag.

P. I. A. Cămăraș. Am făcut schimbarea cerută. Mihail Moldovan mai are de plătit Lei 178, Ilie Luca Lei 810, iar Ioan Sancira l. Gr. Lei 360 până la 31 Dec. 1936.

G. Silagy. Am primit 1000 Lei din care am trecut pe 1934, 1935, 1936 câte 300 Lei și 100 Lei pe 1937.

Bereș Teodor. Cercetați-vă recipisele și vedeți în ce an nu ne-ați trimis nimic fiindcă noi n'am primit începând cu 1936 decât următoarele sume: în 20 IV 1931 Lei 180, în 14 I 1936 Lei 300 și în 18 I 1937 Lei 300.

Dumitru Frățilă. S'au primit banii, mai aveți încă de plătit 110 Lei pe 1935 și 150 pe 1936. Foaia vă merge.

Țalan Teodor. Va informat greșit băiatul, sunteți achitat până la 1 I 1937.

Nic. Haplea. S'au primit cei 150 Lei și s'au trecut în datorie. Mai aveți de plată 910 Lei pe cari li veți plăti în rate lunare până la sfârșitul anului acesta Foaia vă merge.

Cerghit Gheorghe. Reducere nu-ți facem. Plătește cum te-ai obligat. Foaia n'am oprit-o.

Ialia Perini. Am primit banii și i-am trecut pe 1935 și 1936.

Dumitru Pascani. Va trimitem foaia.

Ioan Merea. Rest de plată cu abonamentul de pe anul acesta cu tot aveți 310 Lei.

Ioan Nădășan. Rest de plată cu abonamentul de pe anul acesta cu tot aveți 700 Lei.

Of. paroh. Corai. Din cei 150 Lei primiți am trecut pe 1936 Lei 62 și pe 1937 Lei 78.

Am primit dela: Cosma Vasile 400 Lei, Sânta Carol 500 Lei, Man Anton 450 Lei, Cismaș Gh. 235 Lei.

Aurel Mureșan 75 Lei, Bonea Ioan 75 Lei, Emil Pașcu 70 Lei, Muntean Alexă 63 Lei, Alexă Gh. 112 Lei, Vălesăsan Gh. 350 Lei, Iosif Ciura 946 Lei, Ioachim Filip 75 Lei, Petru Jercușan 320 Lei, Vasile Regep 255 Lei, Anton Lucaciu 75 Lei, Aurelia Rusu 500 Lei, Ioan Coste și Grigorie Bită 700 Lei. Gh. Gingeau 256 Lei, Gh. Stoica 1090 Lei, Șipoș Dumitru 180 Lei, Iosif Costescu 110 Lei, Silagy Vasile 35 Lei. V. Pădurean 1140 Lei, Traian Mailat 40 Lei, Valer Muntean 189 Lei.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Numerii apărut până acuma sunt următori:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți).

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tâlcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tâlcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicați apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noui**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

No. 14. **Tâlcul Evangheliilor din toate duminecile de peste an**, 57 de evanghelii sunt tâlcuite aici, sub de stih, pe larg și după cei mai de seamă scriitori bisericesti. Iară la sfârșitul fiecărei evanghelii veți afla 3-4-5 învățături scurte cari se pot trage din evanghelia aceea. Lucrarea se extinde pe 356 pagini și costă abia 34 Lei.

Oficiul parohial român-unit din Zlatna

Nr. 23-1937.

PUBLICAȚIE

Curatorul bisericii gr. cat. din Zlatna publică concurs pentru pictarea bisericii sale și pentru construirea iconostasului, precum și

a reparațiilor exterioare. — Caietul de sarcini precum și alte detalii asupra executării lucrărilor se pot vedea la oficiul parohial în zilele de zi. — Termenul de prezentare a ofertelor și devizelor este 31 Martie 1937, ora 6 p. m.

Zlatna, la 16 Februarie 1937.

Bazil Popescu
prim curator

2 2

Iosif Bogdan
paroh

Judecătoria mixtă Mediaș secția cărților fonduare

No. 318-1937 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmărișoara Ecaterina Lutsch din Șoala contra măritutul Simion Ganesch din Șoala.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională din nou în baza supraofertei în ce privește imobilele situate în comuna Șoala circumscripția Tribunalului Târnava-mare judecătorei mixte dinlaș cuprinse în cf. a comunei Șoala Nr. protocolului:

Comuna	Nr. prot. ci.	Nr. de ord.	Nr. top	Ramura de cultivare	Postata unde este situat imobilul	Suprafața		Ce porțiune se vinde	La licitație primă a fost vândut cu Lei	Majorată cu %
						ugh	stri			
Șoala	140	49	1987/3	pașune	Kornberg-absente	—	825	nintreg	700	10%
"	"	70	1988/1	arător	"	—	120	"	300	"
"	"	71	1989/1	pașune	"	—	1390	"	1050	"
"	"	72	1990/1	pașune	"	—	1192	"	1250	"
"	"	73	1991/1	arător	"	—	275	"	500	"
"	"	74	1992/3	pașune	"	—	61	"	500	"
"	"	75	1993/3	neproduc	"	1	110	"	500	"

pentru încasarea creanței de 27500 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 24 Martie anul 1937 ora 15 la casa comună a munei Șoala.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc din prețul de strigare drept garanție, în numerar și să semneze condițiunile de licitație 147, 150, 170, legea LX. 1881; art. 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai mic decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform protocolului prețului de strigare — la acelaș parte procentuală a prețului ce a oferit. (art. XLI. 1908).

Dat în Mediaș, la 4 Februarie 1937.

(586) 1-1

Dr. ROTH m. p. judec.

LOTERIA DE STAT

A început

LOTERIA

13

I. LOTERIA NOROCULUI

Un record:

În loteria trecută au fost 77.917 câștiguri în valoare de Lei 28.070.196

În loteria aceasta vor fi:

167.112 câștiguri în valoare de **Lei 429.070.200**

Intrați la Colectura DVs și cumpărați lozuri care Vă vor aduce norocul